

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 17.444 van 21 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANSTEENHUYSE loco advocaat F. LANDUYT en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 januari 2008 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 13 mei 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Syhlet. In 2005 zou u lid geworden zijn van de “Jubo League” (“Awami League”). Op 1 januari 2006 (een half jaar later) zou u in uw regio benoemd zijn tot sportsecretaris. De aanwezigheid van uw partij in de regio was niet naar de zin van de leider van de “BNP” (Bangladesh*

Nationalist Party), Ariful Hoq Chowdury. Op 30 augustus 2008 zou u een voetbalwedstrijd georganiseerd hebben. Leden van de “BNP” zouden jullie aangevallen hebben. U zou gewond geraakt zijn. U zou acht dagen in het ziekenhuis doorgebracht hebben. Uw vader zou ondertussen naar de politie gegaan zijn om een klacht neer te leggen, maar de politie weigerde een klacht op te stellen. In plaats hiervan zouden de politieagenten beweerd hebben dat er een klacht tegen u zou bestaan. U zou naar een vriend gegaan zijn. Ondertussen zou de politie u gezocht hebben. In september 2006 zou u uw familie bezocht hebben. U zou beschoten zijn. Later bleek dat men op die dag opnieuw een klacht tegen u neergelegd zou hebben. U zou bij verschillende mensen ondergedoken geleefd hebben. In november 2007 zou u naar India gevlucht zijn, van waaruit u per schip naar Europa kwam. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: juridische documenten, een medisch document en de geattesteerde kopie, uw geboorteakte en nationaliteitscertificaat en een ledenlijst.”

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

Nopens de status van vluchteling.

2. Verzoeker roept een schending in *“van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.”*
3. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).
4. Verzoeker licht toe: *“Het Commissariaat-Generaal stelt dat zijn verklaring incoherent zijn en ongeloofwaardig zijn. Terwijl de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiele vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op een of andere wijze bekend zou zijn. Dat*

ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W.. *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vormvereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989). Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R. W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alleen een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993, 43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992 en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; cfr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3, 16) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S.B.L., *Environnement et Patrimoine écusinoire*, nr. 44847, dd. 9 november 1993; RvSt., N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damillot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981). Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt (BOSSUYT, M., "De vluchtelingendefinitie uit het Verdrag van Genève in Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7., Kluwer, Antwerpen, 1988, p.29). Dat om aan de wet van 29 juli 1991 en art. 62 van de Wet van 15 december 1980 te voldoen, volstaat het voor de Commissaris-generaal in casu niet te stellen dat het verhaal van verzoekers hoogst onwaarschijnlijk is of bedrieglijk. De Commissaris-Generaal moet aangeven waarom precies hij die stelling weerhoudt (Raad van State, 15 december 1994 nr 50.738, 3^e kamer, K.L / Belgische Staat, C.G.V.S.). Dat de Commissaris-Generaal in casu een manifeste en grove appreciatiefout begaat welke onderworpen is aan de controle van de Raad van State onderworpen (R.v.St., 1 februari 1995 nr. 51.466, 11^e Kamer G.N Belgische Staat, C.G.V.S)."

1. Onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Verzoeker beperkt zich tot het louter citeren van rechtspraak en algemene rechtsleer maar toont niet aan hoe de rechtsregel of het rechtsprincipe geschonden zijn.
1. Volgens verzoeker "kan vooreerst geloof worden gehecht aan zijn politieke profiel. Hij is lid van de "Jubo League" en is op lokaal vlak sportsecretaris. Zijn verklaringen over zijn contacten met deze politieke partij zijn relatief concrete, nl. dat de "Awami League" de mensen helpt (gehoorverslag CGVS p 4) dat ze arme families hielpen om de bruidsschat te vergaren, mensen die geen huis hadden hielpen een huis te bouwen en dat ze geen terroristen zijn (gehoorverslag CGVS p. 4). Hij verklaarde vervolgens verschillende meetings bijgewoond te hebben (gehoorverslag CGVS p. 4-5). Men kan van mijn verzoeker, die geen echte schoolse opleiding kreeg, verwachten dat hij het politiek programma van de partij van buiten kan citeren. Uiteindelijk haalde hij aan dat hij voor hij sportsecretaris werd maar op twee van deze meetings was geweest (gehoorverslag CGVS p- 5) hetgeen ook zijn beperkte kennis verklaart. Daardoor kan

er niet verwacht worden dat hij iets meer gedetailleerde informatie hieromtrent zou moeten kunnen verstrekken. Gezien het beperkt aantal potentiële kandidaten voor die positie, is het niet bevreemdend dat hij na amper zes maanden na zijn lidmaatschap reeds verkozen werd tot sportsecretaris. Er is een misverstand geschapen dat er in totaal 65 mensen hun stem op hem hadden uitgebracht bij zijn verkiezing tot sportsecretaris en zijn tegenstander kreeg er 42 (gehoorverslag CGVS p 6)."

5. Verweerder stelt terecht *"dat verzoeker er zich in zijn verzoekschrift grotendeels toe beperkt de motivering van de bestreden beslissing letterlijk over te nemen zonder daarbij de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker baseert zijn verweer louter op het ontkennen van de motieven."*
6. Verzoekers asielaanvraag werd verworpen omdat hij onwetend is met betrekking tot essentiële elementen die de kern raken van zijn asielrelaas, en hij bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde en bovendien de documenten die hij neerlegt niet kan toelichten. Verzoeker brengt aldus geen nuttige en gegronde elementen aan die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen zodat deze ook overeind blijven.
1. De Commissaris-generaal stelt geen geloof te hechten aan verzoekers voorgehouden politieke profiel. Dat verzoeker wist dat de Awami League mensen helpt en verklaarde *"ik denk dat ze geen terroristen zijn"* (gehoorverslag CGVS, 29.04.2008, p.4) kan bezwaarlijk wijzen op een concrete of afdoende kennis van zijn partij. Verzoeker meent dat *"zijn gebrek aan kennis hieromtrent is gezien zijn bewering actief betrokken te zijn bij deze partij acceptabel. Zijn verklaring geen opleiding te hebben genoten heeft, is acceptabel. Daardoor is zijn kennis van het politiek landschap zeer beperkt"* terwijl zijn voorgehouden actief engagement voor zijn partij net toelaat te verwachten dat hij over een voldoende kennis beschikt van de politieke partijen in Bangladesh en een concrete kennis van zijn eigen partij. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker *"geen idee van waar de afkorting "BNP" (Bangladesh Nationalist Party) voor zou kunnen staan (gehoorverslag CGVS p. 7)".* Verzoekers verklaring dat *"de "Chatra Dal" de studentenafdeling is van de Awami League (gehoorverslag CGVS p. 5)"* terwijl dit de studentenpartij is van de BNP, de partij die hem vervolgt toont aan dat hij geen minimale politieke bekendheid heeft. Een beperkte scholing doet hieraan geen afbreuk. Bovendien verklaarde hij spontaan en uit eigen initiatief en politieke interesse te zijn toegetreden: *"Hoe werd u overtuigd? De leiders kwamen naar onze winkel en ze spraken over politiek, wat me aanstond, dus vergaderde ik mee als ik tijd had"* (gehoorverslag CGVS, 29.04.2008, p.4). Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker quasi geheel onwetend is met betrekking tot de doelstellingen van de partij, de organisatie van de partij, de oprichting van de partij, de relaties met de andere afdelingen, de verkiezingen, etc. en weet zelfs niet waarover hij vergaderde, hoe hij verkozen werd, noch welke activiteiten hijzelf organiseerde als sportsecretaris. Bovendien waren zijn verklaringen tegenstrijdig inzake zijn verkiezing tot sportsecretaris, en het aantal uitgebrachte stemmen. Deze tegenstrijdigheid vindt grondslag in het administratief dossier en zijn post-factum toelichting dienaangaande in het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker maakt geen politieke binding of interesse aannemelijk. Zijn politieke vervolging komt geheel verzonnen voor.
1. Ten overvloede kan gesteld worden dat de Raad benadrukt dat documenten om enige bewijswaarde te hebben dienen te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen en dit is in casu niet het geval. Verzoeker legde de volgende

documenten neer: een geboorteakte, een nationaliteitscertificaat, juridische documenten, een medisch document en de geattesteerde kopie, en een ledenlijst. Verzoeker beperkt zich opnieuw tot het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen zonder deze te objectiveren, en weerlegt geenszins de besluiten van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De neergelegde documenten kunnen hoe dan ook het ongeloofwaardig politiek profiel van verzoeker niet herstellen omdat zijn identiteit niet ter discussie staat en de documenten in dit verband niet dienstig zijn en omdat verzoeker tegenstrijdige en lacunaire verklaringen aflegde met betrekking tot de gerechtsdocumenten. De juridische documenten zijn overigens vertalingen zodat de authenticiteit niet is gegarandeerd. Verzoeker is verantwoordelijk voor de echtheid van de neergelegde documenten. Dat hij deze aanklachten niet kan toelichten en toegeeft dat hij de documenten over de aanklachten zelfs nooit gelezen heeft (gehoorverslag CGVS p. 7, 9) wijst opnieuw op het geringe belang dat verzoeker hieraan hecht. Dit ondergraaft niet enkel de geloofwaardigheid van de documenten en de verklaringen maar ontkent de vrees van verzoeker. De ledenlijst van de Jubo League met verzoekers naam kan gezien de ongeloofwaardigheid van verzoekers politieke engagement de waarschijnlijkheid van zijn asielrelaas niet herstellen.

2. Verzoekers asielrelaas is op alle essentiële punten ongeloofwaardig. Verzoeker toont geen minimale politieke belangstelling aan. Zijn vervolging komt dan ook verzonnen voor. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.
2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

7. Verzoeker vraagt *“minstens hem subsidiaire bescherming te geven conform art. 48/4 van de Wet van 15 december 1980”* doch geeft hiervoor geen enkele concrete argumenten.
 1. Aangezien verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming derhalve uitsluitend beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, aannemelijk.
 2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
8. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 oktober 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.